

Danmark, som jeg forstår at Det Konservative Folkeparti gør. Der har bl.a. været en efter min mening meget seriøs henvendelse fra en højesteretsdommer, og det er derfor, vi har taget denne bestemmelse med.

Til fru Anne Baastrup vil jeg sige, at der ingen ændring sker i de generelle bestemmelser med hensyn til § 36. Generalklausulen i aftalelovens § 36 gælder i de tilfælde, der ville være urimelige eller i strid med redelig handle måde, og den bliver ikke ændret med dette lovforslag. Med hensyn til fru Anne Baastrups spørgsmål vedrørende listen om aftalevilkår er den kun vejledende, og man kan altså ikke slutte deraf, at de ting, der ikke er opregnet, ikke er omfattet af listen.

I øvrigt glæder jeg mig til at svare på de spørgsmål, der vil komme fra udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 18: Forslag til lov om ophævelse af lov om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs. Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen). (Fremsat 26/10 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Andersen (S):

Det fremsatte lovforslag indebærer, at forsikringskunder fuldt ud kan tegne krigsforsikring af varer under transport hos de private forsikringselskaber på samme konkurrencemæssige vilkår, som forsikringsinstituttet Dansk Krigs-

søforsikring for Varer tilbyder i dag, herunder også hvad angår forsikringsdækningsens omfang.

Der er altså ikke længere noget behov for krigsforsikringsdækning gennem instituttet af varer under transport, og derfor er behovet og forudsætningen for opretholdelse af en delvis statsgaranteret krigsforsikring for varer ikke længere til stede.

Det er også positivt, at staten ved ophævelsen af denne lov får et provenu på 1,5 mia. kr., og at det samtidig slås fast, at krigsforsikringen af skibe opretholdes.

Socialdemokratiet kan derfor fuldt ud tilslutte sig lovforslaget.

Kai Dige Bach (KF):

Her har vi en sjælden vare fra en minister, nemlig et forslag om at ophæve en lov og endog nedlægge et institut, hvis opgaver skal løses af det private erhvervsliv. Det kan vi rent principielt godt gå ind for, og så må vi i udvalget se på de økonomiske fordele og ulemper.

Annette Just (FP):

Jeg kan på Fremskridtspartiets vegne sige, at det er glædeligt, at man nu har fået nogle ordninger, så denne særlov er unødvendig, og derfor går Fremskridtspartiet varmt ind for at ophæve loven.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg er da lidt ked af den manglende talelyst, men til gengæld må jeg tage det som udtryk for, at det er et forslag, som kan vække almindeligt bifald i Folketinget, og jeg vil gerne takke de ordførere, der har nået at udtale sig, for tilslutningen.

Jeg kan se på uret og konstatere, at det har taget et sted mellem 2 og 3 minutter at tjene 1,5 mia. kr. til statskassen, og jeg kan bare sige: Gid vi dog havde nogle flere af den slags forslag!

I øvrigt vil jeg sige, at de øvrige spørgsmål, der måtte være blevet rejst her under førstebehandlingen, naturligvis kan rejses i udvalget. Men jeg ser det i hvert fald selv som et totalt ukompliceret forslag, som den tidligere regering – i forlængelse af, hvad hr. Kai Dige Bach sagde – ville have kaldt et privatiseringsforslag. Jeg synes nu, vi skal pille ideologierne ud og til gengæld sige, at det er et yderst fornuftigt, pragmatisk forslag, som udviklingen har gjort det muligt at gennemføre.

Jeg takker for tilslutningen.

Formanden:

Jeg tror, det tager lidt længere tid at tjene de penge ind til statskassen, for hr. Tommy Dinesen har bedt om ordet.

Tommy Dinesen (SF):

Når jeg kommer for sent, skyldes det, at der også er møde i Trafikudvalget.

Det er jo svært at være flere steder, og det er kun for god ordens skyld, jeg går herop og siger, at jeg synes, det er et udmærket forslag. Vi vil gerne være med til at tjene nogle penge til statskassen, men vi vil også gerne være med til at bruge dem, skal jeg tilføje.

Svend Heiselberg (V):

Det skulle også bare være for at takke ministeren for at fremsætte et sådant lovforslag. Vi synes, det er godt, at man ophæver nogle af de love, der ikke længere er brug for, og der var måske mange ministre, der burde kigge efter, om der ikke ligger nogle love rundt omkring, som man godt kunne ophæve. Der skal være ros til ministeren for at fjerne de love, der ikke er brug for, og jeg håber, det kan ske mange, mange flere steder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 16: Forslag til lov om ændring af lov om uddannelse til håndarbejds lærere. (Uddannelsen forlænges fra 2½ til 3 år).

Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen). (Fremsat 26/10 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Frank Dahlgaard (KF):**

Det er jo ikke verdenshistoriens største forslag set i statshusholdningssammenhæng, vi har her; men virkeligheden og helheden består af små ting, og det skal der tages hensyn til.

En forlængelse af håndarbejds lærernes uddannelse fra 2½ til 3 år er påkrævet, siges det i ministerens lovforslag. Formålet skulle være at bringe uddannelsens længde på linje med forholdene i andre lande, og det skulle samtidig give mulighed for længere praktiktid. Så vidt jeg har forstået, vil det lette presset på uddannelsen, som allerede har fået et bredere sigte, fordi man har indført fag som design, grafik og kunsthåndværk, så man føler lidt, at man står over for en fuldbyrdet kendsgerning.

Selv om vi fra Det Konservative Folkeparti er velvilligt indstillet over for lovforslaget, må man stille sig det spørgsmål, om det nu er strengt nødvendigt at forlænge uddannelsen med et halvt år. Fordi man gør sådan i andre lande, skal vi så bare følge efter? Er det bare håndarbejds lærerseminarierne, som nu presser deres ønsker igennem?

I modsætning til det foregående lovforslag er der knyttet nogle merudgifter til dette forslag, nemlig 6,4 mio. kr. på driften og yderligere 8,8 mio. kr. i SU, altså i alt over 15 mio. kr. på årsbasis, når forslaget er trådt i kraft. Man kan selvfølgelig godt sige, at det jo ikke er mange penge i forhold til de mange milliarder, statsbudgettet består af, og at det er en dråbe i havet, så lad os bare køre det hurtigt igennem. Men havet består jo af dråber, og det drypper hele tiden, og derfor synes jeg alligevel, vi skal se lidt kritisk på forslaget.

Det siges i lovforslaget, at man skønner, at merudgifterne på de knap 6,5 mio. kr. kan afholdes inden for taksameterbevillingen. Er det bare et løst skøn, eller hvad, og hvor skal der spares?

Det er jo klart, at man kan få en bedre uddannelse ved at forlænge den, og at man kan få flere ting ind; det er ikke nogen kunst. Men det er vel ikke det, der er det politiske spørgsmål, men om den ekstra gevinst, den ekstra nytte, man får for de øgede udgifter, i sig selv opvejer ekstraudgiften og opvejer den ulempe, at man skal finde pengene et andet sted på budgettet. Man kunne jo også – det var dog et alternativ – lade pengene blive i borgernes lommer, eller også kunne man bruge dem til at nedbringe underskuddet